

Mors och fars liv gjorde intryck

Vad kan det få betyda att få växa upp med föräldrar som tar sin kristendom på allvar? För att få en inblick i en uppväxt som var bra har Kyrka och Folk intervjuat prästsonen Jakob Okkels. Han vittnar om hur hans tacksamhet mot sina föräldrar vuxit starkare med åren. Jakob berättar om livet i prästgården och trons utveckling i olika miljöer.

Till vardags arbetar Jakob Okkels som biskopens adjunkt och administratör för Missionsprovinsens centrala organ. Det har han gjort sedan sin prästvigning den 4 oktober 2008 av biskop Arne Olsson på Gratia Dei i Kristianstad. Jakob Okkels är även engagerad i arbete för koinonian Katakomben i Göteborg, även om Kjell Burman har de flesta gudstjänsterna. Katakomben har högmässa varje lördag och fungerar därför som ett komplement. Han bistår då och då prästerna i Kvillebäckens församling i Göteborg, men ibland är Jakob Okkels också ute i landet och predikar. Han har exempelvis besökt Växjö, Kisa och Johanneskoinonian i Kristianstad och Kristna Medicinaries årliga helgkurs för läkarstudenter.

Livet som prästson

– När jag växte upp hade vi förstås andakter i hemmet. Till exempel har jag satt stort värde på våra gemensamma

tideböner hemma. Pastorsexpeditionen var hemma i prästgården. Som barn fick vi ibland komma in med kaffe till dem som samtalade med pappa, t ex vid dopsamtal eller andra möten som man hade i prästgårdens konfirmandsal. Min far, Hans Olav, var präst för två församlingar i pastoratet. Mina två bröder och jag följde alltid med mamma till den kyrka, där det var högmässa. De sade inte att vi måste följa med, men deras längtan till gudstjänsten smittade nog av sig på oss. Jag var van vid att tänka främst på far som min pappa, men när han gav oss nattvarden i högmässan fick han ge oss något utan att jag då tänkte på honom som min far.

– Far var med vid uppbyggandet av Menighetsfakultetet i Århus. Han var också styrelsemedlem i Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse och redaktör för deras lilla tidning ”Kirkelig information”. Där kommenterade han kyrkopolitiska frågor och försökte hjälpa människor att förstå vad som rörde sig i tiden. Bl a på så vis blev han en kyrkopolitisk

Jakob Okkels på Missionsprovinsens kansli.

aktör som också gav analyser som medvetandegjorde både präster och lekfolk.

Man lade märke till

Jakob Okkels har minnesbilder från sin barndom, som troligen har format honom.

– Jag är glad och tacksam för det mina föräldrar gav mig genom uppväxten. Denna tacksamhet har vuxit sig allt starkare med åren. De har förmedlat tron på ett stillsamt sätt genom sitt sätt att leva. Karakteristiskt för sättet att leva var förstås också pappas tjänst och verksamhet som herde i församlingen. Man märkte hans omsorgsfullhet i förberedelser och hur högt han prioriterade församlingsmedlemmarnas behov. Under min barndomstid brukade han göra 2-300 hembesök om året. Mamma brann också för Guds rike. Vid ett antal tillfällen inför julhelgen bjöd hon hem skolklasserna till julpysse i prästgården. Det var bibelundervisning, julpsalmer och så gjorde man juldekorationer som man delade ut tillsammans med konfirmanderna. Det var nog givande för ungdomarna att få besöka och glädja ensamma människor i församlingen.

Gud – en verklighet

– I familjelivet fick jag uppleva att mina föräldrar räknar med att Gud är levande och verksam. I böner lämnade de både små och stora problem till Herren. Vi barn behövde förstås som andra barn bli förmanade ibland, men det skedde varken på ett luddigt överslätande sätt eller på ett sätt som kunde upplevas hårt och kärlekslöst. Mor och far lyssnade och reflekterade över en situation så att de kunde visa tillrätta på ett milt sätt, berättar Jakob Okkels.

Framväxande allvar

Jakob Okkels berättar att hans tro har haft en gradvis utveckling.

– Tron har djupnat med åren. Jag tror man kan säga att det rör sig om ett par olika stadier i ungdomen, dels i högstadiet och dels i gymnasiet. I högstadiet fick jag lära mig att stå på egna ben på den kristna internatskolan, samtidigt som man hade vuxna kring sig. Där fick man möta andra kristna ungdomar och jag bodde på skolan två-tre veckor i taget. När man var utanför hemmet tvingades man att själv ta ställning till olika saker och att själv ta ett visst ansvar.

Under gymnasietiden skedde denna reflektion på en högre nivå.

– Under gymnasiet var det mer filosofiska frågor som man ställde sig. Det blev diskussioner t ex om Gud skapat världen eller om det var big bang som gjorde det. Ens bekännelse

blev en konfrontation. Bara det att jag inte svor gjorde att klasskamrater undrade om jag är kristen. Detta gjorde att jag fick frågor.

Bibeln och dopet betyder mycket

Jakob Okkels berättar att det betytt mycket att stanna upp och återkomma till vissa bibeltexter.

– Särskilt Rom 6:3-4 som handlar om dopet har betytt mycket för mig. Vi är döpta till Kristi död och uppståndelse. Detta ord återkom regelbundet i tidebönerna som jag och mamma bad hemma under gymnasietiden. I och med att det var en återkommande läsning fick jag tillfälle att meditera över Rom 6. Det sitter fortfarande i och jag gläder mig över dopets storhet.

Även under militärtjänsten gick Jakob igenom en fas i trons utveckling.

– I lumpen fick man träffa helt andra människor än dem man mött i skolan. Detta gjorde att jag fick upp ögonen för vilken mänsklig och andlig nöd som finns bland många. Det blev så tydligt för mig att många inte ens hade hört talas om Jesus och frälsningen, säger pastor Okkels.

Nu är Jakob och hans fru Christina själva föräldrar.

– Tidigare i år fick vi en dotter. Att få bära fram henne till dopet var, mot bakgrund av det jag berättat om min gymnasietid, särskilt stort. Vi känner en stor bävan inför uppdraget att ge vår lilla flicka en trygg uppväxt, där hon i tro och tillit till Gud lär sig navigera med omsorg i de situationer och bland de människor, som Han låter henne möta.

Per-Anders Grunnan